

Afsnit VII. Opkrævningsregler.

KAPITEL 15.

Til § 162.

Det gældende opkrævningssystem går for personers vedkommende ud på, at skatten forfalder og afregnes i fjerdedelsrater, dog at finansministeren efter andragende fra vedkommende kommunalbestyrelse kan fastsætte andre opkrævnings- og afregningsregler. Skattelovkommissionen har foreslået, at det i København gældende, for skatteyderne lempeligere system, hvorefter skatten forfalder i tiendedelsrater, gøres obligatorisk for alle kommuner, samt at skatten af kommunerne skulle afregnes i 5 terminer med 2 rater i hver termin. Når man har været betænkelig ved at acceptere systemet med 10 rater og er blevet stående ved den gældende ordning, skyldes det navnlig, at man har ment, at den af kommissionen foreslåede ordning ville påføre landkommunerne en uforholdsmæssig stor administration. Man skal herved henvise til, at der i alt væsentligt kun hos de større kommuner, navnlig købstadkommunerne, har været interesse for at benytte den bestående — og ved forslaget opretholdte — dispensationsadgang til at få skattebetalingen fordelt over flere (8 eller 10) opkrævningsterminer.

Efter de gældende regler oppebærer kommunerne for opkrævningen af statskatten af personer et vederlag på 1 pct. af de indgåede skattebeløb; kommunens samlede vederlag skal dog mindst udgøre 3 kr. pr. skatteyder og kan højst udgøre 4 kr. pr. skatteyder. Tilsvarende regler gælder med hensyn til den fælleskommunale skat. Maksimumsvederlaget for opkrævningen af de to nævnte skatter er således 8 kr. og minimumsvederlaget 6 kr. De gældende regler har ved deres komplicerede karakter medført adskilligt besvær ved kommunernes afregning overfor statskassen. Det er derfor foreslået, at der for hver skatteyder skal

ydes kommunerne et fast beløb. Dette skal fremtidig ydes for opkrævningen af een skat, statsskatten, idet den fælleskommunale skat efter forslaget indgår i denne. Man har skønnet, at vederlaget passende kunne sættes til 6 kr. pr. skatteyder.

Den foreslåede betalingsfrist i stk. 5 for kommunalbestyrelsen skal også gælde i København, idet man herved har ment at imødekomme en af Københavns magistrat overfor skattelovkommissionen fremsat begæring om at opnå ligestilling med det øvrige land i henseende til skattens afregning.

Iøvrigt er paragraffens regler i overensstemmelse med de gældende, bortset fra den i slutningen af stk. 4 indsatte dispensationsbestemmelse, der er af ganske uvæsentlig økonomisk betydning, men som er motiveret i særlige forhold af teknisk karakter, der gør sig gældende, hvor skatteberegningen i en kommune sker ad maskinel vej.

Til § 163.

For selskaber m. v. har man fundet det rimeligt vedblivende at nøjes med een opkrævningstermin. I modsætning til skattelovskommissionen, der foreslog betalingsterminen rykket frem til 1. oktober, har man bibeholdt den nugældende forfaldsdato, 1. november, navnlig under hensyn til den i § 140 foreslåede forlængelse af fristen for tilendebringelse af skatterådsarbejdet. Opkrævningsvederlaget er sat til samme beløb som for personers vedkommende, hvilket betegner en ændring i de gældende regler, hvorefter vederlaget udgør $1\frac{1}{4}$ pct. af de indgåede beløb. Der synes ikke at være grundlag for at opretholde denne sats, der betyder et væsentligt højere beløb pr. skatteyder end for personer.

Til § 164.

Bestemmelsen er overført fra § 38, stk. 1, i statsskatteoven, idet man dog i stk. 2